

„Štajerc“ izhaja vsaki
petek, datiran z dnevom
prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
8 kron, za pol leta
4 kron, za četrt leta
2 kroni; na Ogrskem
in v inozemstvu: Za
celo leto 9 kron, za
pol leta 4 kron 50 vin.
Naročnino je plačati
naprej. Posamezne šte-
vilke se prodajajo po
20 v.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slojše šte. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznamil (inzeratov) je
za 1/2 strani K 160—
za 1/4 strani K 80—
za 1/8 strani K 40—
za 1/16 strani K 20—
za 1/32 strani K 10—
za 1/64 strani K 5—
za 1/128 strani K 2—
Privlačnejšem oznanila
se cena primerno zniža.

Štev. 22.

V Ptuju, v nedeljo dne 2. junija 1918.

XIX. letnik.

Kaisertreue Slowenen gegen ihre Volks- Verführer.

Bürgermeister und Bezirksobmann Ornig und „Štajerc“-Schriftleiter Linhart beim Kaiser.

Cesarju zvesti Slovenci proti svojim zapeljivcem.

Župan in okrajni načelnik **Ornig** in urednik „Štajerca“ **Linhart** pri cesarju.

Ein seit Menschengedenken nie dagewe-
senes historisches Ereignis hat sich zuge-
tragen.

Der Kaiser hat die kaisertreuen Slowenen,
vereint mit den untersteirischen deutschen
Bürgermeistern und Gemeindevorstehern, am
25. Mai l. J. in Baden bei Wien empfangen, um
aus dem Munde dieser Männer Worte unbeding-
ter Ergebenheit und Treue und Klagen über
den bisher sich ungehindert ausbreitenden
Volksverrat der von der ahnungslosen Volks-
masse so gefeierten Volksverführer zu ver-
nehmen.

Ein denkwürdiges Ereignis, denn nie
früher hätte die k. k. Regierung eine poli-
tische Kundgebung aus der Mitte des Volkes
an den Träger der Krone herankommen
lassen.

Wichtige Gründe müssen die k. k. Re-
gierung veranlasst haben, einzusehen, daß
das slavische Volk bei seiner gegenwärtigen
Führung dem Abgrunde entgegen geht, in
welchen es nicht nur sein eigenes Volk,
sondern ganz Österreich hineinzureissen droht.

Wir beglückwünschen die Männer, die
aus eigener Überzeugung sich frei gemacht
haben von den wahnsinnigen Ideen eines
Korošec und Verstovšek, die, erfüllt von Treue
zu Kaiser und Vaterland, den weiten Weg
nach Wien nicht gescheut haben, um in einer
in der Geschichte nie dagewesenen Weise
ihrem Kaiser und Herrn die Gefahren mitzu-
teilen, die sie für die Einheit des österreichi-
schen Vaterlandes befürchten und ihre
Kräfte als Säulen in der durch die Entente
und ihre Exekutivorgane Korošec und Ver-
stovšek entstandenen Wirnis anzubieten.

Über diesen Mannesmut und über diese
Hingebung dieser wackeren Männer war der
Kaiser bis zu Tränen gerührt und es ist be-
zeichnend, daß er dieser Rührung nicht ein-
mal, sondern wiederholt dem Führer der

kaisertreuen Štajercianer durch Worte höch-
ster Anerkennung und des Dankes Ausdruck
gab.

Dieser Dank und diese Anerkennung
war nicht nur einem jeden Einzelnen ge-
gebene persönliche Allerhöchste Tat, sondern
findet vielmehr in den warmen Worten des
Monarchen ihren lebhaftesten Widerhall.

Das was die wackeren Männer wollten,
haben sie erreicht.

Der südslavischen Maideklaration ist der
Todesstoß gegeben, denn so sprach der
Kaiser:

„Manches in den Bedingungen für die
nationale und kulturelle Entwicklung der
einzelnen Völker ist bei uns der Verbes-
serung bedürftig. Meine Regierung ist
eifrig bestrebt, die richtigen Wege der all-
seits befriedigenden Lösung dieser Grund-
fragen zu finden.“

Eine solche Lösung kann nur im öster-
reichischen Rahmen erfolgen, sie darf die
historischen Eigentümlichkeiten der Länder
und die Festigkeit ihres Zusammen-
schlusses, die Freiheit unserer großen
Wirtschaftswege, die geistigen und materi-
ellen Grundlagen für die Geschlossenheit,
die Kraft und das Gedeihen des Staats-
wesens auch nicht im mindesten beein-
trächtigen.

Hegen Sie darum keine Besorgnis, daß eine
gegen die unverbrüchliche Festhaltung dieser
Richtlinien geführte Agitation sich ungehindert
ausbreiten, geschweige denn in der künftigen
Gestaltung der Dinge zur tatsächlichen Gel-
tung bringen könnte und seien Sie überzeugt,
daß der österreichische Gedanke, den Sie in
Ihren Worten so überzeugten, vom Herzen
kommen und zum Herzen gehenden Ausdruck
gegeben haben, in Mir immerdar einen starken,
nie versagenden Hort finden wird.“

Mit diesen Worten hat der Monarch als
Träger der Krone ein ehernes Programm ent-
wickelt, an welches sich sowohl die Regie-
rung Seidler, wie schließlich jede andere
Regierung in aller Zukunft halten
müssen.

Der Monarch hat aber auch wiederholt
sich mit den Worten größter Anerkennung
darüber ausgesprochen, daß die wackeren
Männer slavischer Nation sich nicht gescheut
haben, gleichzeitig mit ihren deutschen
Brüdern vor ihm zu erscheinen und so ein
edles Beispiel der Friedensliebe zwischen
diesen beiden Nationen gegeben zu haben und
zwar jener Friedensliebe und jenes österrei-
chischen Geistes der Versöhnung und gegen-
seitigen Achtung, der einzig und allein im
Stande ist, die innere Ruhe zu festigen, die
Einheit nach Aussen hin stärker zu betonen
und so schließlich zu dem gewiß von allen
Völkern so heiß ersehnten allgemeinen
Frieden zu führen.

Wackere Männer der Štajercpartei, leset
die Wiener amtlichen Blätter — leset die
Zeitungen unseres verbündeten grossen
Deutschen Reiches und ihr werdet sehen, wie
hoch euch die historische Tat der Befreiung
von der Knechtschaft, des Korošecgedankens
allüberall angerechnet wird. Lasst die Ver-
räter, den „Gospodar“ und die „Straža“,
keifen und heulen so viel sie immerhin
mögen. Auch diese beiden Blätter werden
sich einst aus dem tiefen Sumpf, in welchen
sie ihre Führer geschleppt haben, erhe-
ben und euch, den Befreier eures Volkes,
die in der Geschichte bekannte unbe-
dingte Ergebenheit des slowenischen Volkes
zu seinem Kaiser hoch anrechnen. Ehret den
Händedruck, den euch eurer Monarch, gerührt,
für eure Treue so warm erteilt hat — be-
haltet die Worte des Monarchen, die er euch,

euren Kindern und euren wirtschaftlichen Sorgen gewidmet hat, in ewiger Erinnerung.

Saget euren Brüdern, dass der Kaiser selbst an der Unzerreissbarkeit der Steiermark und der Einheit des Staates auch festerhin festhalten will, komme was da wolle.

Saget euren Brüdern aber auch, dass der Kaiser das slowenische Volk, von dessen Treue und Ergebenheit er durchdrungen ist, hochachtet und dass er mit vielen von euch, die sich nicht fliessend der deutschen Sprache bedienen konnten, in väterlicher Liebe in eurer eigenen Sprache gesprochen hat.

Möge dies Zeichen grösster kaiserlicher Huld einen Samen bilden, aus welchem eure Brüder tiefe Hingebung für Kaiser und Thron schöpfen.

Odigral se je historični dogodek, ki se od pamtiveka sem še ni dogodil.

Naš cesar je dne 25. maja t. l. v Badenu pri Dunaju sprejel v zvezi z nemškimi župani in občinskimi predstojniki njemu zveste Slovence, da iz njih ust sliši besede brezpogojne udanosti in zvestobe ter obtožbe čez dosedaj neovirano razširjajoče se izdajstvo ljudskih zapeljivcev.

To je spomina vreden dogodek, kajti dosedaj še c. kr. vlada ni nikdar dovolila, da bi smeli zastopniki ljudstva z svojimi opravičenimi političnimi izjavami naravnost pred njeg. Veličanstvo stopiti.

Važni dogoki so dali c. kr. vladi povod, da je vendar enkrat uvidela, kako koraka slovensko ljudstvo pod dosedanjim vodstvom svojemu prepadu nasproti, kateri žuga pogoltniti ne le samo lastno ljudstvo, ampak ogrožuje znatno tudi celo Avstrijo.

Cestitamo možem, ki so se iz lastnega prepričanja oprostili blaznih idej Korošca in Verstovška, ki so v duhu zvestobe do cesarja in domovine daljno pot na Dunaj nastopili in presvitemu cesarju na v zgodovini nepoznan način preteče jim nevarnosti razodeli, katere žugajo enoti avstrijske domovine ter so ponudili svoje moči proti od entente in njenih organov Korošca in Verstovška povzročenim spletkam.

Čez pogum in udanost teh srčnih možev je bil cesar do solz ganjen in je značilno, da je to ganjenost ponovil tudi voditelju cesarju zveste Štajerčeve stranke z besedami Najvišjega priznanja in zahvale.

Ta zahvala in to priznanje ni bil le enemu pojedinemu osebnostno izkazan. Najvišji čin, marveč je našla tudi v toplih besedah cesarja krepek odmev.

To, kar so ti vrli možje hoteli — so tudi dosegli.

Jugoslovanski majski deklaraciji zadal se je smrtni udarec, ker cesar je tako rekel:

Marsikaj je potrebno pri nas zboljšanja v pogojih za naroden in kulturni razvitost posameznih narodov in moja vlada se marljivo trudi najti pravo pot vsesplošne zadovoljive rešitve teh temeljnih vprašanj. Ta rešitev se more izvršiti le v avstrijskem okvirju. Ta ne sme niti najmanjše vplivati na zgodovinske posebnosti dežel in trdnost njih zveze na prostost naših velikih gospodarskih poto v na duševne in materijalne temelje skupnosti, na moč in razvitek dežele.

Zato ne gojite nobenih skrbi, da bi se proti nezlomljivi trdoti teh najvišjih smeri peljana agitacija neovirano razširila in se v bodoči preosnovi udeležila in bodite prepričani, da bode avstrijska misel, kateri ste v Vaših besedah dali tako prepričevalen, od srca prihajajoč in k srcu idoč izraz našla v meni vedno močno neprememagljive zaščito.

S temi besedami podal je cesar kot nositelj slavne krone meden program, katerega se mora vlada Seidlerja in kočno tudi vsaka druga vlada v vsej bodočnosti držati.

Cesar izrazil se je z besedami največjega priznanja zato, da se vrli slovenski možje

niso ogibali podati se istočasno s svojimi nemškimi brati pred njega, in da so na ta način izkazali drag primer miroljubnosti obeh narodov, in sicer iste miroljubnosti in istega avstrijskega duha sprave in medsebojnega čišljanja, katera edino zamore notranji mir utrditi in enotnost na zunanje bolj ojačiti in končno do od vseh ljudstev tako vroče zažaljenega splošnega miru dovesti.

Vrli možje Štajerčeve stranke, čitajte dunajske uradne liste — čitajte časopise naše zveste zaveznice Nemčije in uvideli bode, kako visoko se čisla Vaš čin oprostive od suženjstva strupene Koroščeve misli. Pustite izdajalskega „Gospodarja“ in „Stražo“ se dreti in tuliti. Tudi ta dva lista se bode enkrat iz globokega blata, v katero sta zabredla skozi njih voditelje, dvignila in Vas bode čislala kot osvoboditelje v zgodovini znane brezpogojne udanosti slovenskega ljudstva do svojega cesarja.

Spodstujte roko, katero Vam je Vaš presvitli cesar, ganjen od Vaše zvestobe tako vroče podal — ohranite besede cesarja, ki jih je Vam, Vašim otrokom in Vašim gospodarskim skrbem podaril, v večnem spominu.

Rečite Vašim bratom, da hoče cesar sam na nerazdeljivosti Štajerske in na enotnosti države držati, naj pride kar hoče.

Povejte pa tudi Vašim bratom, da cesar slovensko ljudstvo, katerega zvestobe in udanosti si je zvest, spoštuje in da je z mnogimi od Vas, kateri se niste mogli tako gladko nemškega jezika poslužiti iz očetovske ljubezni v Vašem lastnem jeziku govoril.

Naj tvori to znamenje Najvišje cesarske milosti seme, iz katerega naj tudi kakor Vi, Vaši bratje globoko požrtvovalnost za cesarja in prestol zanjejo.

Sprejem poslanstva alpskih dežel od cesarja.

Dunaj, 25. maja 1918.

Poslanstvo Koroške.

Pri sprejemu poslanstva iz južnih alpskih dežel skozi cesarja držal je govornik, deželni glavar baron von Aichelburg-Labbia sledeči govor!

„Zastopniki obeh v koroški deželi biva-jočih ljudskih plemen so prišli pred Vaše Veličanstvo, da svoje težke pomisleke proti jugoslovanskim težnjam, ki segajo daleč čez meje deklaracije od 30. maja 1917, predložijo. Vojvodina Koroška, ki je v svoji sedanjih obliki od leta 1835 pod žezlom naše slavne dinastije našej ljubljene domovini močno zvezana, od starih časov vedno zvesta in neprelomna do cesarja in države, vidi se radi jugoslovanske gonje v svojem obstanku in svoji enotnosti hudo ogrožena. Medtem, ko stoji večina mož, ki bi bili zreli za presodbo javnih zadev, v vojni, nabira se v smislu jugoslovanskega spisa podpise in žal se mora pribiti, da se s pritrditvijo pojedinih večkrat tudi s prigovarjanjem in prevaro namerja kak uspeh doseči. Pravo mišljenje pretežnega dela slovenskega prebivalstva Koroške se s tem dokaže, da je politično zastopstvo v parlamentu in deželni zbornici poverjeno Nemcem in le takim Slovincem, ki vedno želijo staro prijateljsko razmerje med obema deloma in nacionalni mir v deželi ohraniti. Mnogo občin z 70, 80, 90 procenti slovenskega občevalnega jezika kjer od majoriziranja Slovencev niti govora ne more biti, posedujejo nemško-prijazna občinska zastopstva. Naj blagovoli Vaše Veličanstvo na znanje vzeti, da so od 262 občin Koroške skoraj vse, med temi 56 dvojezičnih občin proti težnjam stališče vzele. Že v pomenavredni seji od 17. avgusta 1848 je koroški deželni zbor na predlog Slovenca dr. Matjaža Rulitz eno-

glasno sklenil, da so bili Korošci, če s Slovenci ali Nemci eno ljudstvo, in da morajo kot taki tudi ostati in da različnost jezika ne sme biti nikdar razdeljen element skupne vzajemnosti. Smem tudi naglašati, da je Koroška ena tistih jezikovno mešanih pokrajin, ki je po svoji naravi svojem prebivalstvu in skozi svojo deželno politiko presvitli cesarski hiši in njenim vladam najmanjše skrbi podala. Mirna razmerja v deželi pa bi se resno ogrozila, če bi se državo raztvorjena deklaracijska politika tudi na raztrganje naravne enote Koroške in na razrušenje svojega nacionalnega miru delalo. Kakor vedno, tako je Koroška tudi v svetovni vojni v brezprizdrževalni pripadnosti k cesarju in državi stala; ona je vse žrtve, ki so potrebne za obstanek Avstrije in za izvojevanje zmagovitega častnega miru, z veselim na sebo vzel. Od 387.000 prebivalcev stoji približno 60.000 mož, med temi tudi naša zadnja kri kot prostovoljni strelci pod orožjem in sicer večkrat na najbolj težkih točkah fronte. Kar je Koroška tudi za fronto na razmeroma neizmerno visokih dobavah z molčečo izvršitvijo storila, je skozi vedno ponavljajoče besede Vašega Veličanstva in skozi zglasno sodbo vojaških in civilnih mest priznано. Petina prebivalcev Koroške so Slovenci, ki so pa ostali svojim jezikovnim sorodnikom na Kranjskem in spodnjem Štajerskem do danes precej tuji, od cesar jih loči meja našega gorovja in samostojna razvitost domačega narečja. Skozi stoletja nadaljevano mešanje nemške in slovenske krvi, mešana naselbina in gospodarska složenost obeh ljudskih plemen in ne najzadnje mirno razporeženje Korošca obeh jezikov so usodo obeh ljudskih plemen tako vneto zvezale, da jezikovni boj, ki se je porajal v drugih krajih, koj po začetku samoupravne dobe na Koroškem do zadnjega časa niti tal ni našel. Vaše Veličanstvo! Mora se z veseljem priznati, da so se tudi Slovenci drugih dežel z malo izjemami na bojiščih vzgledno bojevali; ali njih zvestoba je sad staroavstrijskega mišljenja in čuta, ki še v prirobnem ljudstvu vedno živi, pri katerem je obramba skupne države sama ob sebi umevna, ne pa sad jugoslovanske deklaracijske politike, ki pripravlja v parlamentu avstrijski državi eno težkočo za drugo, ter mu zabranjuje potrebnih sredstev za častno končanje te strašne svetovne vojske, pomaga vojno podaljšati, ter grozi iztrgati Avstriji in njeni Najvišji cesarski hiši v zadnjem trenutku uspehe svoje junaške samobrambe. Tega strupa v naši deželi nečemo do učinka dovesti. Nočemo tudi videti naše kronovine politično razkosane, s čim bi se ozka jezikovno-mešana južna robna pokrajina tja čez mejne Alpe kot kakoršen življenja nezmožni navesek nekej nemškoso-vražnej brezpomembnej državi priklopila; ne prenesemo pa tudi posebnega stališča jezikovno-mešana pokrajine v okvirju deželnih mej, ker se neredno mešanih nemških in slovenskih skupin ne da v samoupravne okraje urediti in ker bi ne nastala nobena ločitev med Nemci in Slovenci, marveč bi se v jezikovno-mešani pokrajini nacionalno razprtje še bolj vzgalo. Preko mej naše domovine hočemo ostati zvesti pripadniki velike in močne Avstrije. Sma-tramo vsako zrahljanje državnega sestava kot začetek konca vevlasti Avstrije, svita veličastne habsburške krone kot konec skupno-avstrijske zastave in sile na Adriji. Pot do morja mora biti prosta, veljava celotne Avstrije v Trstu pred vsakoršnim močnejšim varovana. Od začetka samoupravne dobe in tudi prej živeli sta obe ljudski plemeni na Koroškem v slogi in miru skupaj, pospešujoči blagostan domovine in tako naj tudi ostane. Sedaj pa, ko ogrožajo nezasišane zahteve po jugoslovanski državi našo harmonično skupno delovanje in s tem tudi izkušeno enotnost države in jo hočejo celo razbiti, pretresa glasen upor našo drugače mirno domovino, na katero

se počutimo Vaše Veličanstvo najponižnejše opozoriti. Mi mislimo in čutimo staroavstrijski; temu patrijotičnemu čutu sledeč, izpregovorimo, vojvodina Koroška naj ostane nerazdeljiva kakor dosedaj. Stremljenja Nemcev v Avstriji se krijejo z interesi dinastije in države, kakor je to zopet dokazalo zadnje glasovanje vojnih kreditov v državni zbornici. S tem predložim Vašemu Veličanstvu, najmilostljivejšemu deželnemu gospodu najponižnejšo prošnjo, vse odvrniti, kar bi našo nerazdeljivo ljubljeno domovino kakor tudi očetnjo ogrožalo.

Mi nemški prebivalci Alp, ki spadamo vedno k najzvestejšim državnim podanikom, stavimo nujno ponižno prošnjo: Naj blagovoli Vaše Veličanstvo to našo skrbno izjavo milostno ocenjevati in z veličansko močjo in silo zaukazati: „Do tu sem in ne dalje!“

Bog ohrani, Bog obvari,

Bog blagoslovi Vaše Veličanstvo!

Cesar je odgovoril na nagovor sledeče:

Predvsem se Vam zahvaljujem za tople besede staroavstrijskih patrijotičnih čustev, ki ste mi jih izrazili v imenu moje ljubljene domovine. Srčno me je veselilo, ko sem čutil v Vaših besedah dih tistega duha, ki živi v vrlem in složenem prebivalstvu one dežele. Želim in pomislekom, ki ste jih izrazili v političnem oziru, obetam najresnejše in najblagobotnejše uvaževanje. Dežela, katere prebivalci so se s svojo zvestobo do cesarja in domovine vedno izvrstno obnesli, ter imajo po zaslugi svojih neprimerljivih del na fronti in doma slaven delež na sijajnih uspehih te vojne, ima vso pravico, da se v njenem imenu uveljavljani interesi spoštevajo.

Že v zadnjih desetletjih se je pokazala neobhodna potreba, da se še odprta narodna vprašanja v državi dovedejo do rešitve. V naših dneh je pa ta potreba postala še nujnejša. Ako naj domovina po naloženi in sijajno prestani preizkušnji posveti vso obilnost svojih bogatih premožnih sredstev v službo novega gospodarskega in duševnega razcveta, se morajo vedno ponavljajoči se povodi neprijetnega in moči porušujočega trenja odstraniti. Zato treba pogoje za skupno življenje posameznih narodov in držav pojasniti in izboljšati. V kateri obliki in s kakršnimi podrobnostmi se bo to končno zgodilo, v to danes nisem posezati. Naloga moje vlade bo, da z iskrenim sodelovanjem poklicanih zastopnikov prebivalstva dožene zato prave temelje. Eno pa je že danes gotovo! Naj se izvrše v uredbah državnosti kakoršnekoli izpremembe, trdnost sestava se ne sme omajati. Ravno tako se ne smejo oškodovati zgodovinske pravice tradicije dežel in ne prezreti posebnosti razmer v vsaki posamezni izmed njih. To je moja trdna volja in to je pravec, ki ga ima moja vlada za svoja dela pred očmi.

Ob vsem prizadevanju, da uravna pota zdravemu in mirnemu razvoju, bo vendar vedno ostala na strani tistih, ki spoštujejo sveto dedščino slavne preteklosti in jo hočejo nedotaknjeno ohraniti prihodnjim rodovom. Zato tudi ne bode zamudila, nastopiti proti agitacijam, ki so nevarne moči in sklenjenosti državnosti, z vsemi pristojnimi postavnimi sredstvi. Sporočite tistim, ki so Vas poslali k meni, moj cesarski pozdrav in zagotovite jih v mojem imenu, da smejo glede svojih potreb in opravičenih želja računati na polno upoštevanje.

Poslanstvo Štajerske, Kranjske, Trsta in Primorske.

Govor župana in okrajnega načelnika Ornig.

Nato je sprejel cesar od župana mesta Dunaj dr. Weißkirchner peljano odposlanstvo Spodnještajerske, Kranjske, Trsta in Primorske. Poleg nemških zastopnikov teh pokrajin je bilo tudi mnogo občinskih predstavnikov in zastopnikov slovenske Štajerčeve stranke. Najprej je držal nadžupan Ornig kot zastopnik Spodnještajerske sledeči govor:

Najpoprej prosim Vaše Veličanstvo, naj mi dovoli v imenu vseh sodelavnikov v imenu ogrožene Spodnještajerske, v imenu skupne štajerske kronovine najponižnejšo zahvalo izraziti zato, da je Vaše Veličanstvo imelo milost odposlanstvo Spodnještajerske sprejeti in istega želje slišati. Govorim v imenu zgoraj navedenih množic in se čutim tembolj upravičenega, ker so zastopani v tem velikem odposlanstvu razen treh avtonomnih mest vsa mesta in skoraj vsi trgi Spodnještajerskega, razun tega pa tudi cela vrsta slovenskih občin in končno odloki največjih krajev, občin, trgov in mest Štajerske, ki so tukaj predloženi. Zastopana je v odposlanstvu znana, cesarju zvesta slovenska Štajerčeva stranka z svojim ravno tako znanim voditeljem Linhartom, tako da je zbran znaten del Spodnještajerske. Zastopani so tudi Nemci Kranjske, Trsta, Primorske in že več stoletij znana nemška dežela Gottschee.

Imam le čast, govoriti za Štajersko; moje izjave tičejo samo, to pokrajino in njenega prebivalstva. Državi in cesarju zvesti so bili vedno naši Štajerci in nikdar se ni zvestoba do cesarja in države tako jasno izkazala, kakor ravno tedaj, ko je izbruhnila svetovna vojna, ki je od svojih državljanov zahtevala žrtve na krvi, denarju in blagu. Poldrugo milijardo vojnega posojila je dala Štajerska in samo zastopniki tega poslanstva so spravili skupaj nad 200 milijonov. Uspeh bi bil morda še večji če bi ne bili slovenski voditelji z svojo majsko deklaracijo nahujskali vrlo slovensko ljudstvo in če bi ne bili Slovani, ki so kot pristaši deklaracije porabili svoj denar za nakup nemškega zemljišča, od podpisovanja vojnega posojila odsvetovali. Ni bilo vedno tako, Veličanstvo! Več kakor 1000 let so živeli Nemci in Slovenci mirno med seboj, več kot 700 let pod slavnim žezlom Habsburžanov.

Še le zadnjih 33 do 40 let začela se je opaziti napetost vsled panslavističnih idej, ki so končno izvenele v majsko deklaracijo. Vseslovanski preroki so si izsanjali neko jugoslovansko kraljestvo, ki bi se naj vgnezdila, med Trstom in Dunajem, da bi na ta način življensko žilo naše države zadela. Spomnil sem se žrtv, ki jih je danes tukaj zastopano ljudstvo domovini doprineslo. Bile so žrtve na denarju ob točni uri, pa še večje žrtve na stanju ljudstva. Slavni polki so od odposlanstva tukaj zastopani: 87., 47., 26., pijonirji štev. 3 in saperji štev. 3, in prostovoljni, iz ljudstva izhajajoči strelci število 4., Veličanstvo! Naraščajoče hujskanje našega ljudstva tvori resno nevarnost, Veličanstvo! Pričakovali smo pomoči od parlamenta, pa vendar zastopaj. Naše ljudstvo nas je odposlalo, da od Vašega Veličanstva izprosimo veljavno besedo, s katero se nemudoma napravi konec spletkam, ki izpodjedajo enotnost naše monarhije.

Veličanstvo! Od parlamenta nimamo ničesar pričakovati, kajti ta hiša je hiša vednih razprtij. Prosimo ponižno: Naj blagovoli Vaše Veličanstvo skozi kmilarja države tudi brez parlamenta presoditi državne potrebe in ojačiti enotnost poveljnima uradnim jezikom ter potom samouprave Dalmacije in Galicije uveljaviti staro izkušeni državi zvesti vpliv našega ljudstva. Veličanstvo naj bode strogo proti tistim, ki sramotijo avstrijske kmete in meščane v besedi in pisavi radi njih državne zvestobe. Veličanstvo naj bode še strožje proti tistim, ki napadajo in ponižujejo ugled državnostim uradnikom v besedi in pisavi, Veličanstvo pa bodi najstrožje, da najizprosnije proti vsem tistim, kateri spravljajo državo in krono z besedo in tiskom, v zadnjem času pa celo dejanski v nevarnost. Trikratni Hoch! in trikratni Živijo!

Medtem ko je vročil župan dr. Schmidrer cesarju prej omenjene sklepe, držal

je govornik urednik „Štajerca“ g. Linhart na cesarja sledeči govor:

Govor urednika Linhart.

„Vaše Veličanstvo! V imenu Štajerčeve stranke, ki je dosegla velik političen vpliv, zahvaljujem se Vašemu Veličanstvu za najmilostljivejši sprejem. Štajerčeva stranka je že od svojega začetka zastopala čisto avstrijsko politiko. Zatorej lahko v imenu tisočih naših somišljenikov besede mojega predgovornika gospoda župana Orniga podpisem, kajti program Štajerčeve stranke je bil od nekdanjega strogo držanje na temeljih nerazdeljivih kronovin v mogočni, nerazrušljivi Avstriji kakor tudi skupnega gospodarskega dela Nemcev in Slovencev v Spodnjem Štajerju. Ta program je bil slovenskemu ljudstvu simpatičen. Sedaj seveda, ko hoče notranji sovražnik uresničiti najblaznejše politične ideje — sedaj, ko je dolgoletna vojna marsikatero naravno zmečkala — sedaj je našo delo težko, a izvršujemo ga radovoljno dalje. Niti pičice našega programa nismo spremenili in pogumno se stavijo naši slovenski kmetje proti jugoslovanski poplavi, kako dolgo bode šlo, Veličanstvo — dokler naše moči ne opešajo. Ali mi potrebujemo moralčno zastonje, treba nam je veljavne cesarske besede, ki jo zamore le Vaše Veličanstvo izpregovoriti. Ta beseda bode naš meč v tej velikej nevarnosti, ko se na jugu zbira jugoslovanska revolucija. Vaše Veličanstvo naj izpregovori to besedo in vsaka nevarnost za prestol in krono bo izginila. Ko je grof Werner svojemu bratu pokazal svoj Habsburg, je ta opomnil, da ta nima ne okopa ne zida. Še čez noč je zbral Habsburžan svoje može skupaj in ko je zadonel zjutraj rog, pokazal je te može in škof je rekel: „Takega zida se drži, nič ne traja tako dolgo kakor zvestoba, katera te ne zapusti.“ Veličanstvo! Te besede kličemo tudi mi Nemci in Slovenci na jugu: „Takega zida se drži!“

V imenu nemških duhovnikov gočevskega okraja govoril je dekan Erker, v imenu ljubljanskih Nemcev pa direktor Pamer, ki je omenjal, da so se kranjski Nemci žrtvovali 200 let v turških vojskah, od leta 1879 se pa težko borijo za svoj politični in gospodarski obstoj. Cesar naj ne presliši tožb vsikdar zvestih dedičev nemške preteklosti dežele Kranjske in naj jim nakloni varstvo pred poginom.

V imenu Gočevcev govoril je župan L o j, v imenu tržaških in primorskih Nemcev pa odvetnik in veleposestnik dr. Krauseneck.

Cesar je odgovoril:

Zahvaljujem se Vam prisrčno za tople izraze patrijotičnih čustev, ki ste jih naslovili na mene v imenu nad vse pridnega in vrlega prebivalstva.

Rad se spominjam pri tej priliki brezštevilnih dokazov požrtvovalne zvestobe nasproti cesarju in državi, ki jih je doprineslo to mojemu srcu blizu stoječe prebivalstvo vsakikrat in posebno tudi v težkih dneh te vojne. Zavedam se visokega zadovoljstva, da bom mogel vedno nanj računati in ki naj bo v enakem prepričano tudi pri meni. Posebno me veseli, da najdem v Vaših besedah resnično soglasje čustev ob eh, v imenovanih ozemljih stanujočih narodov in v tem vzdržati novo poskušnjo pravega dobrega avstrijskega duha, ki se bodo potem popolnega razumevanja narodnosti združile v višjo, močno in polno blagoslovljeno enoto. To je cilj, ki ga moramo vedno imeti pred očmi.

Marsikaj je potrebno pri nas zboljšanja v pogojih za naroden in kulturni razvoj posameznih narodov in moja vlada se marljivo trudi najti pravo pot vsesplošne zadovoljive rešitve teh temeljnih vprašanj. Ta rešitev se more izvršiti le v avstrijskem okvirju. Ta ne sme niti najmanj vplivati na zgodovinske posebnosti dežel in trdnost njih zveze na pros-

tost naših velikih gospodarskih poto v na duševne in materijelne temelje skupnosti, na moč in razvitek dežele.

Zato ne gojite nobenih skrbi, da bi se proti nezlomljivi trdoti teh najvišjih smeri peljana agitacija neovirano razširila in se v bodoči preosnovi udejevala in bodite prepričani, da bode avstrijska misel, kateri ste v Vaših besedah dali tako prepričevalen, od srca prihajajoč in k srcu idoč izraz naša v meni vedno močno nepremagljive zaščito.

Na koncu je sprejel cesar odposlanstvo nemške ženske zveze za Štajersko, katerega je nagovorila njega voditeljica gospa Schreiner in mu izročila z nagovorom resolucije nemškega ženstva proti slovenskim zahtevam.

Cesar je nato odgovoril:

Z resničnim zadovoljstvom sem sprejel patrijotično zagotovilo, da hočete tudi naprej zastaviti svojo polno moč, da vzdržimo v nam vsiljenem boju uspešno do dobrega konca. Avstrija še ni pri koncu težkih preizkušenj, ki jih je naložila zgodovina temu narodu in stojijo še nam mnogi resni dnevi nasproti. Pa že je večji del težkega pota za nami. Na vzhodnih mejah monarhije ni več nobenih sovražnikov. Zavedajoči se naše moči, odprti na staro izkazano zvezo z Nemčijo in v zvesti skupnosti z ostalimi hrabrimi zavezniki smemo z gotovostjo upati, da bomo v ne predolgem času dosegli končni, blagoslov prinašajoči trajni mir. To je najvažnejši cilj mojega življenja.

V okvirju velikega dela na katerega bo morala iti domovina, da ustvari po viharjih svetovne vojne temelje cvetočega in uspevajočega razvoja na duševnem in gospodarskem polju, je namenjena nemškemu narodu v Avstriji velika invazna naloga, vredna vseh onih pričakovanj, presegajočih in neprimerljivih žrtev, ki jih je doprinesel v časih vojne in na katere morem biti po pravici ponosen. Računam tudi v bodoče na zvesto in preiskušeno sodelovanje Nemcev pri gojitvi državnih interesov. Že s tem naj bodo popolnoma pomirjeni, da ne bodo našle pravice nemškega naroda pogoji za ohranitev in razvoj njega narodnosti in njega preiskušeno zadržanje v državi nikoli nobenega omalovaževanja. Kar se tiče posameznih izraženih želja v predloženem sklepu, jih bode moja vlada najbolj resno in z največjo pripravljenostjo pretresala. Bodite prepričani, da se bo to pretresanje izvršilo v duhu tistega priznanja in hvaležnosti, katerega nemški narod upravičeno zahteva na temelju svojega zadržanja in cele domovinske zgodovine in posebno v težkih časih te vojne nasproti cesarju in državi.

V poteku imenovanih sprejemov obrnil je cesar besedo na razne člane došlih odposlanstev, poizvedoval je o razmerah v posameznih pokrajinah, zanimal se je posebno toplo za to kar je slišal in je odposlaništvo najmilostnejše odpustil.

Avstrijsko uradno poročilo od četrta.

K.-B. Dunaj, 23. maja. Uradno se danes razglša:

Na italijanski fronti vodila je obojestranska poizvedovalna delavnost tudi včeraj na večjih mestih do bojev. Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrta.

K.-B. Berlin, 23. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V pokrajini Kemmel-a trajala je povišana ognjena delavnost. — Na ostalih bojnih frontah oživila je bojovna delavnost zvečer v posameznih oddelkih. Skozi noč živahna delavnost Francozov na zapadnem bregu Avre. Večkrat se je sunke sovražnikov zavrnilo in od lastnih podjetih vjete pripeljalo. — Na bojnem polju ob Lysi sestrelilo se je zvečer tri ameriška letala. — V zadnjem času se pomnožujoči sovražni letalni napadi proti

belgijski pokrajini so zadeli prebivalstvu težke izgube. Vojaška škoda ni nastala. Skozi uspešno metanje bomb so bile velike municijske zaloge sovražnika severo-zapadno od Abbeville uničene. — Paris se je z bombami obmetalo.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Italijan pri lastnem napadu poražen in prepoden.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 24. maja. Uradno se danes razglša:

Včeraj napadli so Italijani večkrat ponavljajoč naše pozicije na Zugna Torta in v dolini Adize po močnem, daleč nosočem topovskem ognju. Prva dva napada zlomila sta se že v izbornu učinkujočem ognju naših baterij v krvi. Napadalcii begali so v svoje postojanke nazaj. Pri tretjem napadu prišel je Italijan tik do naših pozicij. Cesarski strelci tretjega regimenta skočili so iz svojih zavetišč in so se vrgli sovražniku v vajeni hrabrosti nasproti. Bližinski boj končal je s popolno zmago naših. Napadalec bil je povsod nazaj vržen, zadnje gnezdo Italijanov je bilo še ponoči izpraznjeno. — K enakemu podatku vodili so trije sunki, katere je poskušal sovražnik proti našim pozicijam na Monte Asolone. Tako se je za Italijane tudi četrto leto vojne ropa z težkimi neuspehi pričelo.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 24. maja. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Položaj je nespremenjen. V pokrajini Kemmel-a obojestransko Lyse in Scarpe, južno Somme, kakor med Moreuil in Montdidier oživila je zvečer artiljerijska delavnost, ki je bila tudi skozi noč živahna. — Infanterijska delavnost omejila se je na poizvedovalne boje. Lastna podjetja južno-zapadno od Buczui in ob Oise prinesli so vjete.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 25. maja. Uradno se danes razglša:

Boji v prostoru Zugna so včeraj deloma ponehali. Na visoki planoti Asiago in ob Spodnji Piavi izjavili so se sovražni poizvedovalni sunki. V Rivi je bilo skozi sovražni artiljerijski ogenj nekaj hiš uničenih. Čez 30 sovražnih letal obstreljevalo je Feltre z bombami. Umorjen je bil en civilist, 8 ranjenih, drugače se je napravilo malo škode. Pilot oficirski namestnik von Kis, eden naših najuspešnejših letalcev bil je v teku bojev sestreljen in mrtev najden.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 25. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Bojeva delavnost držala se je čez dan pri nevihti in dežju v zmernih mejah. V zvezi z močnimi delnimi napadi sovražnika severo-zapadno od Kemela, vzhodno in zapadno od Alberta zavzela je mimogrede veliko moč. Sovražni napadi so se povsod izgubonosno zlomili. Pri Hamel-u vrgli smo sovražnika v protinapadu nazaj; v ostalem so bile njegove naskodne čete že pred našimi postojankami postreljene. — Posadka nekega opazovalnega letala, lajtnant Eisenmenger in vicefeldwebel Gund sestrelila je 23. iz sredine verige angleških bojnih letal, 4 letala.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 26. maja. Uradno se danes razglša:

Razven nekaterih z artiljerijskim ognjem podpiranih poizvedovalnih poskusov Italijanov v odseku Tonale nobeni posebni dogodki. Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 26. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Južno od Neuport-Kanala in obojestranski Dixmuiden-a vjeli smo pri manjših podjetjih več kakor 70 Belgijcev. Čez dan zmerni artiljerijski ogenj oživil je zvečer v posameznih oddelkih. Po nastopu teme v odseku Kemmel-a, južno Somme med Noreuil in Montdidier časoma znatno ognjeno povišanje. Pri Bucguois izjavili so se večkrat angleški sunki. Tudi v ostalih oddelkih trajala je vrla poizvedovalna delavnost sovražnika. Pri tem se je zapadno od Montdidier Amerikance, v ozadju Aillete Francoze in na južnem bregu Aisne severo-vzhodno od Neuville Angleže vjelo.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Obstreljevanje Laona.

K.-B. Berlin, 25. maja. (W.-B.) Mesto Laon in njegovo predmestje zadobilo je tudi 24. maja uničujoči francoski ogenj. Čez 200 strelcev najtežjega kalibra padlo je na mesto, katerega porušenje se nadaljuje. Zvečer se je težke strelne vlome v bližini Katedrale dognalo. V predmestju St. Moreol nastal je velik požar. Štiri francoske civilne osebe so bile umorjene, dve ranjene.

K.-B. Berlin, 21. maja. (W.-B.) Dan za dnevom nadaljujejo Francozi razruševanje njih lastnega mesta Laon. Dne 25. t. zadobilo je mesto znova 108 strelcev. Poškodba je znatna. Več civilnih oseb padlo je skozi granate lastnih sodeželanov kot žrtev.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 27. maja. Uradno se danes razglša:

V zvezi na poizvedovalna podjetja od 25. maja napadli so Italijani včeraj s večimi alpskimi bataljoni, podpiranimi skozi najtežji artiljerijski in minski ogenj naše pozicije južno Tonale-prelaza. Majhen del naših čet je bil nekaj nazaj potisnjen. Nato se je na daljno prodiranje nasprotnika preprečilo.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 27. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Južno-zapadno od Meteren se je pri uspešnem podjetju Angleže vjelo. Artiljerijska delavnost oživila je na bojnih frontah še le v popoldanskim urah. Sovražna artiljerija bila je pred vsem v pokrajini Kemmel-a, na severnem bregu Lyse, med Aras-om in Albertom in na zapadnem bregu Avre delavna. Poizvedovalna delavnost ostala je vrla.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 28. maja. Uradno se danes razglša:

Bojeva delavnost v Tonale-odseku včeraj ponehala. Ponavljajoči poskusi Italijanov naprej prodirati, so se preprečili Del našega v Presenasnežniku v danega materijala je padel v sovražni roke. — Skozi ljuti artiljerijski in minski ogenj podpirani močni poizvedovalni sunki južno Capo Sile dovedli so Italijane

last nekega nepomembnega dela naših prednjestražnih črt.

Šef generalštaba.

Velika nemška zmaga ob Aisni. Čez 15.000 vjetih.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 28. maja. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na Kemmelu in ob Lysi, na bojišču obojestransko Somme in ob Avre poobjstrili so se večeraj artiljerijski boji. Med Voormezele in Lokerjem vrinili smo v francoske črte in smo prignali več kakor 300 vjetih.

Napad nemškega prestolonaslednika južno od Laona peljal je do polnega uspeha. Tam stoječe francoske in angleške divizije so bile popolnoma porazene.

Armada generala v. Böhn naskočila je Chemin des Dames. Dolgi gorski hrbet, na katerem se je velik predorni poskus Francozov v spomladi 1917 razprl in katerega smo v jeseni lanskega leta iz strateških vzrokov opustili, je zopet v naši roki.

Po ogromni artiljerijski pripravi izsilila si je naša nepresegljiva infanterija ob jutrajnem mraku med Vaux in Craonne prehod čez Ailette in je vsilila dalje vzhodno med Corbeny in Aisne v angleške jarke. Popolnoma presenečena, se je posadka prvih sovražnih čet le malo upirala. V notrajnih urah so bili Prinon, Chavison, Fort Malmaison, Courtecon, Verny, Winterberg in Craonne, de Villersberg ter izdane utrdbе pri in severno od Berry au Bac v naskoku vzete.

Proti poldnevju se je med vednimi boji med Vailly in Berry au Bac Aisno doseglo. Vailly se je zasedlo. Vdrtine lanskih pomladanskih in jesenskih bojev so bile v nezadržljivi napadalni sili premagane.

Popoldan je napad nadaljeval. Med Vauseaillon in Vailly stojimo na višinah pri Neuville, Laffause in severno od Conde. Med Vailly in Berry au Bac smo Aisno prekorali in prinesli boj v od leta 1914 od vojne še nedotaknjene pokrajine. Iz utrjenih gozdnih višin na južnem bregu reke bil je sovražnik vnovič vržen. Mi smo med Vailly in Beaurieux višine tik severno Vesle dosegli.

Armada generala von Belov (Fritz) vrgla je sovražnika iz svojih močnih pozicij med Saigneul in Brimont čez Aisne-Marne kanal in je naskočila na zapadnem bregu kanala kraje Cornicy, Cauroy in Loivre.

Dosedaj se je 15.000 vjetih javilo.

Med Maas in Mosel in na lotrinski fronti oživela je bojovna delavnost. Sunki v sovražne jarke prinesli so več kakor 150 vjetih francoskih in ameriških regimentov.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Bolgarsko vojno poročilo.

K.-B. Sofia, 23. maja. Poročilo bolgarskega generalštaba od 22. t. Makedonska fronta: Zapadno od Ochrida jezera bile so francoske kompanije, ki so se je južno vasi Homesch skušale našim prednjim stražam približati, z našim ognjem prepodene. Med jezeroma Ochrida in Prespa bila je obojestranska ognjena delavnost živahna. Naše naskočne čete vrinile so zapadno jezero Prespa v sovražne postojanke in so privlele francoske vjete. Severno od Bitolja, v loku Cerne južno od Nume in pri Doiranu časoma močnejša obojestranska artiljerijska delavnost. Južno od Doiranu razpršili smo neki močni angleški oddelek. V pokrajini sestrili so nemški letalci trisovražne aparate, ki so padli pred našimi postojankami in bili skozi naš artiljerijski ogenj uničeni.

Boji v pokrajini Jordana.

K.-B. Konstantinopel, 23. maja. Poročilo turškega glavnega stana: Palestina-fronta: Med obaljo in Jordanom potisnile so naše poizvedovalne čete sovražne tipajoče čete nazaj in so vdrle v sovražne postojanke ter so dognale važne podatke. Na vzhodnem bregu Jordana povezali smo uspešno sovražno poizvedovalno delavnost. Med tem, ko se je artiljerijski ogenj le mestoma povišal, ostala je letalna delavnost podnevu zelo vrla. Veliki sovražni tabori čet v prostoru Jordan-Jerichowadi-Andscha so se od naših letalcev z dobrim uspehom napadli. Pri Dschardun, Aneže in Merraa (vzhodni breg Rudečega morja) razpršilo se je tolpe. Tabor vstave pri Kaseel Anak se je uspešno z bombami obmetal. Drugače nič pomembnega.

K bojem na zapadu.

K.-B. Berlin, 24. maja. W.-B. poroča: Brezobzirno obstreljevanje Laona skozi Francoze zadelo je 22. maja nedolžno civilno prebivalstvo zelo hudo. Mnogo prebivalcev je bilo ubitih ali ranjenih. Tudi sovražnemu metanju bomb na Laon padlo je več prebivalcev kot žrtev. Hazebrouck, Morbeque, Isberque, Villers, votlina VI od Noeuse in jeklarna od Grenay so bili vnovič z težkim ognjem obmetani. V noči na 22. maja se je skozi metanje bomb veliko sovražno municijsko zalogo osem kilometrov severo-zapadno od Abbeville pod neizmerno eksplozijo v zrak spustilo. V Le Bourgetu se je 10 dolgih lop užgalo. Daleč se slišajoče eksplozije trajale so dolgo časa.

Letalni boj na jugo-zapadu.

K.-B. Dunaj, 23. maja. Iz vojno-tiskovnega stana se poroča: Globoko idoč oblake in deževno vreme otežkočilo je poizvedovalno delavnost od 8. do 16. maja na celem fronti. Vendar je prišlo radi vrlega delovanja obojestranskih bojnih letalcev do množestevilnih ljutih zračnih bojev. Oberlajtnant Linke-Crawford izvojeval je svojo 21., 22. in 23. zračno zmago pri čemer je posebno pomena vredno, da se mu je posrečilo, nek od enega ameriškega lajtnanta vodeči aparat najnovjše konstrukcije na avstro-ogrskem letalnem polju na zemljo potisniti. Ta odlični čin, ki kaže močno preseganje avstro-ogrškega letalca, je z ozirom na verno upanje, ki ga stavlja ententa na nepremagljivost ameriške letalne pomoči, posebnega pomena. Večji brodomni poleti soražnika bili so skozi ogenj lastnih odpornih baterij in od naših letalcev preprečeni. Neki lastni pritrjeni balon bil je od letala z italijanskim znakom prenetljivo z fosfor-municijo napaden. Posadka skočila z obrambo proti padcu iz balona in se je kljub ljutemu obstreljevanju gladko izkrcala. Tudi balon je ostal nepoškodovan.

Cesarska dvojica v Belgradu.

K.-B. Belgrad, 23. maja. Ob pol 2. uri dospel je dvorni vlak v Belgrad. Cesarica stopila je pred neko skupino gospa in deklic, ki so se ji s podaritvijo cvetljic poklonile. Nato se je podala v čakalnico, kjer je predstave nasproti vzela. Pred kolodvorom so stale čete iz Belgrada in okolice. Cesar korakal je pred fronte oddelkov, nagovoril več oficirjev in vojakov in mnoge od teh dekoriral. Potem se je postavil s cesarico pred sprejemnim šotorom, kjer so mu čete mimo defilirale. Nato se je odpeljal na Dunaj.

Vojna na morju.

15.000 brutto-register-ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 24. maja. Uradno. Na zapadni obali Angleške se je od naših podmorskih čolnov tri angleške parnike

potopilo. Skupno se je po novo došli poročilih od podmorskih čolnov 15.000 brutto-register-ton uničilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nemška podmorska križarka proti ameriškim prevoznim čet.

Paris, 24. maja. „Progres de Lyon“ javlja iz Washingtona: Nemčija zgradila je baje šest novih podmorskih čolnov z skupno vsebino 1500 do 1700. Te nove podmorske križarke služile bodo za uničenje transportov z četami v Atlantskem oceanu.

* * *

K.-B. Berlin, 25. maja. (W.-B.) Dne 8. maja se je zamoglo poročati o uspehih pod poveljem korvetnega kapitana Eckelmannn stoječe podmorske križarke, katere je v zatvornem okolišu okrog Azoren 17 dragocenih ladij potopila. Neko med tem od poveljnika došlo poročilo podaja nekaj zanimivih podrobnosti:

Tako je izvojevala podmorska križarka boj z italijanskim, z dvema kanonoma obojenim parnikom „Promatea“ (4488 brutto-register-ton), ki je bil od ameriškega pristana v Golfu Mexike z tovorom nafte za italijansko mornarico v Messina med potjo. Že po prvem pozivnem strelu odprl je ta parnik iz dveh kanonov ogenj. Njegov upor se je vendar skozi dobro merjeni brzi ogenj podmorske križarke zlomil. S polnim strelom užgala se je hitro gorljiva tvarina tovara na parniku, nakar je posadka ognjenj vstavila in belo zastavo razobesila.

Dva dni pozneje vstavila je križarka švedsko jadernico na štiri jambore ki je bila obložena s soljo za švedsko vlado in plula iz Španije na Švedsko. Čeravno se je nahajala jadernica v zatvornem okolišu, katere potopljenje bi bilo umestno, vendar se je opustilo, ker jadernica vsled protivetra in obstoječih težkoč ni mogla drugod pluti.

Nadaljnih 15.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin 28. maja. Uradno. V zatvornem okolišu okrog Anglije se je zopet 15.000 brutto-register-ton potopilo. Dva težko obložena parnika sta bila na vzhodni obali Angleške iz zavarovanega spremstva sestreljena.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Krapina-Toplice zdravi giht revma
(Hrvatsko) Pojasnila išias
in prospekt gratis.
Dobra oskrba zasigurjena! 158

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Zakaj mestjani stradajo. Piše se nam: Pri binkoštnem izletu zadel sem na nekega bogatega kmeta, kateri mi je pri pogledu mojega nahrbtnika z nasmehujočim se obrazom dejal: „No, prej so pač profesijonisti tako od hiše do hiše prosijačiti hodili, sedaj pa dohaja gospoda iz mesta tako k nam.“ Odgovoril sem mu, da ima prav, nakar se je opravičil, naj njegovo opazko za zlo ne vzamem. Šla sva skupaj in on mi je pripovedal, da gre kmetu sedaj res enkrat prav dobro: denarja ima dovolj in zato ne potrebuje več tako težko delati, kakor prej; pri tem pa nimajo mestjani nobenega upanja, da bi jim kedaj zopet enkrat boljše šlo. Pokazal mi je nek velik travnik in je rekel: „Oglejte si to-le veliko ploščo — to je bila še pred vojno njiva; kaj se je tukaj na živežu, fižoli, krompirju, koruzi, pšenici in rži itd. pridelalo! In sedaj? Kmet le še seje in sadi samo